

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 67. Dixit que illi Iesus: Amice ad quid venisti. v. 50.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

vestimenti cum hamoroisſa tangere, quam me beatum dicerem! patientia, mi Jeſu, donec te videro in cœlis. Sed & gratiam oro, ne cum Iuda ſub ſpecie bonitatis aut pacis ſimulatio agam, te vel proximum verbis, factis vel corde circumveniam, ſed in omnibus honorem tuum quæram, te amem & proximum in ſæcula ſæculorum.

§. 65. *Et conſeſtim accedens ad Jeſum dixit: Ave Rabbi. v. 49.*

Ut primum vidit Jeſum in horto Iudas, conſeſtim accurrit gaudenter quaſi novos in ejuſ ſchola adducens diſcipulos, aut lætum alla turus nuntium, accedit, ſalutat profunde, dicens: Ave Rabbi, & vocat Magiſtrum cuius non vult eſſe diſcipulus amplius, ſed proditor.

O Mi Jeſu, à me longe ſit deprecor tantum peccatum ſimulationis ut aliud lingua loquatur aliud cor ſentiat, ſit cum corde lingua una actio, nunquam inter ſe diſcrepentur vel aliud interius ſentiam aliud exterius agam, unde ſimulator vel mendax dici aut haberi poſſem coram te vel hominibus.

§. 66. *Et oſculatus eſt eum. v. 49.*

Nihil dubito erubiſſe naturam univerſam in iſto concurſu oris execrabilis, & oris ſancti vel corporis integerrimi & corporis ſpurciſſimi. Nova fuit hæc Ecclipſis ſolis iuſtitia, quem cæpit obtegere umbra inferni, ſed ô ſons indefinens pietatis Jeſu, cur à Iuda cane illo ingratiſſimo te non avertiſti, cum non vereretur oſculum petere ſacri oris tui! ſed ipſum dulcem & amabilem vultum tuum in quo dolus non fuit ullus, ad ſpurciſſimum illius malitia abundantem vultum ſuaviter applicuiſti? ſuſpicio ut intelligerem eum nolle fugere, ſicut Iudas putabat, ſed appetere mortem pro ipſo, redimendo & ſalvando, & ut ex tam inſperata bonitate convertererur adhuc ſaltè in ipſo iſtanti captivitatis ſua. ô incomprehenſibilis manſuetudo, ô admiranda benignitas, ô humilitas ineffabilis, ô iramena bonitas!

O Bone Jeſu quoties & ego te in ſpeciebus Venerabilis Sacramenti oſculor! utinam non ore læpe impuro aut fœtido peccatis ex mera patientia tua, qua venis ad me & te quodammodo offers ad fruendum dulcedine oris tui. ô me beatum ſi id ſine prodicione ago, ô infelicem ſi ab illa nõ recedo. Te deprecor igitur non ſit mihi Communio reatus ad pœnam ſed interceſſio ſalutaris ad veniam.

§. 67. *Dixitque illi Jeſus: Amice ad quid veniſti. v. 50.*

Non vocat illum Jeſus diſcipulum, ſed amicum: inſinuando quod iam excuſſerit jugum diſciplinæ, & relicta doctrina magiſtri velit eſſe ſu-
pra magiſtrum. indulgendo igitur miſero & cæco, Amicum vocat,

ac si diceret; Hoccine meritis sum de te ô Iuda, num peccavi in te lavans pedes tuos, cur vans tibi genua mea, reficiens te corpore & sanguine meo? ad quid venisti? ad cone triginta argenteis me viliozem habes? cur declinavit ad avaritiam cor tuum & me summum ac perenne bonum reliquisti, vilissimo me pretio vendens, qui omnes in me habeo sapientiæ & scientiæ thesauros absconditos, cœlumque terramque locupletis & impleo. *Amice ad quid venisti?* quasi diceret; ad te ipsum quæso intro convertere, in te ipsum paulisper descende, redi ad cor tuum Columba non habens cor: vide quo de veneris, adverte quid feceris, etiamnum patet gratia mea, tantum cum dolore ad me revertere & ego suscipiam te. Quis iam ultra lacrymas cohibere queat tam ineffabilem Christi erga proditorem suum attendens benignitatem? quis iam desperare aufit de misericordia Dei,

O Iesu dulcissime, si traditori, si inimico, si nequam & infideli servo tuo tam fidelis & ex animo ad eum fuisti benignus, adeoque eum revocare & servare laborasti? quid ergo facies amicis tuis qui ex toto corde te quærunt, diligunt & sitiunt. revera non est possibile cogitare suavitate tuam, & vere dixit, qui ait *in cor hominis non ascendisse quia Deus paravi diligentibus te, & verè non est voluntatis tua mors & perditio impiorum, sed ut convertantur potius & vivant, omnes, omnes inquam in corde complexus es, nec aliquem à te repellis, nisi qui per malam voluntatem & obstinationem in peccatis sponte à te recedit, Domine nunquam veniam ad te ut te prodam sed in æternum tecum maneam, servus enim tuus sum & esse volo in æternum, & protestor, si fors quovis modo me contigerit seduci & separari à te per peccatum, quod hic recessus meus nullus sit ipso facto: & velim relicto peccato redire ad te pœnitens nec cupiam tantillo tempore hære in peccato, quod dici posset: *Ad quid venisti?* Tu me igitur obsecro vel serva tecum vel abeuntem à te eodem momento per gratiam tuam revoca me ad pœnitentiam, salvator meus,*

§. 68. *Tunc accesserunt & manus iniecerunt in Iesum & tenuerunt eum*

v. 50.

Osculi signo dato vidisses recurrentes Iudæos gladiis strictis, funibus & hastis quasi raucos pingues circumdantes Iesum, & manus in eum iniicientes, quibus alij manus eius tenebant, alij caput stringebant, alii funes collo ministrabant alij verbera dabant, ictus, colaphos, alii tradebant, alii cachinnantes ridebant de præda, alii trahebant, alii trudebant, alii pedibus calcabant.

O Mi Iesu, quanta hæc catastrophe, ex te omnis est libertas, & ipsa tua libertas iam stringitur, coarctatur, ligatur, & prosternitur. quæ causa
tantæ